

Tredje söndagen efter trettondagen

Jesus väcker tro

Jesu offentliga verksamhet har börjat. Genom att undervisa och bota sjuka uppenbarade Jesus sin gudomliga härlighet. Han gjorde under, och många kunde vittna om hans makt. Därför väcktes både judar och hedningar till tro på honom som hjälpare och frälsare. I tron har en kristen människa en fast grund för sitt liv. Denna söndag kan kallas trons söndag.

LITURGISK FÄRG: grön

PSALMFÖRSLAG

I 326 O giv oss, Herre, av den tro
254 Till dig allena, Kristus, står
344 Jag skulle vilja våga tro

Dps 278 Kristus vandrar bland oss än
503:3-5 Ge också tron, den rena
103 Herren lever, våga tro det

Bibeltexterna

Psaltarpsalm

Antifon

Himlen förkunnar hans rättfärdighet,
hans härlighet skådas av alla folk.

Ps. 97:6

Psalm

Folken skall frukta Herrens namn
och jordens alla kungar
hans härlighet,
när Herren har byggt upp Sion
och visat sig i sin härlighet.
Han har hört de utblottades bön,
deras bön har han inte föraktat.

Detta skall skrivas ner

för kommande tider,
och nya slakten skall prisa Herren,
när han ser ner från sin heliga höjd,
när Herren från himlen blickar
mot jorden,
lyssnar till fångarnas jämmer
och friger dem som är dömda att dö.
Herrens namn blir ärat i Sion,
man sjunger hans lov i Jerusalem,
när folk och riken samlas
för att tjäna Herren.

Ps. 102:16-23

Ära vare Fadern och Sonen
och den heliga Anden,
nu och alltid och i evigheters evighet.
Amen.

Antifonen upprepas.

Hallelujavers

Ty du, Herre, är den Högste,
upphöjd över jorden,
högt över alla gudar.

Ps. 97:9

Första årgången

Första läsningen

5 Mos. 10:17–21

Herren, er Gud, är gudarnas Gud och herrarnas Herre, den store Gud och fruktansvärde hjälte som aldrig är partisk och inte kan mutas, som ger den faderlöse och änkan deras rätt och som älskar invandraren och ger honom mat och kläder. Även ni skall visa invandraren kärlek, ty ni har själva varit invandrare i Egypten. Herren, din Gud, skall du frukta, honom skall du tjäna, honom skall du hålla dig till, och vid hans namn skall du svära. Han är din stolthet, han är din Gud. Du har själv blivit vittne till dessa stora och överväldigande gärningar som han har utfört för dig.

eller

1 Kung. 8:41–43

Även om det är en främling, som inte tillhör ditt folk Israel utan kommer från fjärran land för att han hört om ditt namn – ja, också där skall man höra talas om ditt stora namn, din starka hand, din lyftade arm – och denne främling kommer och åkallar dig, vänd mot detta hus, lyssna då i himlen, där du tronar, och gör det som han ber dig om. Då skall alla jordens folk lära känna ditt namn och frukta dig, så som ditt folk Israel gör, och förstå att detta hus som jag har byggt är helgat åt ditt namn.

Andra läsningen

Rom. 1:16–17

Jag skäms inte för evangeliet. Det är en Guds kraft som räddar var och en som tror, juden främst men också greken. I evangeliet uppenbaras nämligen en rättfärdighet från Gud, genom tro till tro, som det står skrivet: *Den rättfärdige skall leva genom tron.*

Evangelium

Matt. 8:5–13

När Jesus gick in i Kafarnaum kom en officer fram till honom och bad om hjälp: "Herre, min tjänare ligger förlamad där hemma och har svåra plågor." Jesus sade: "Skall då jag komma och bota honom?" Officieren svarade: "Herre, jag är inte värd att du går in under mitt tak. Men säg bara ett ord, så blir pojken frisk. Jag är själv en som står under befäl, och jag har soldater under mig, och säger jag till den ene: Gå, så går han, och till den andre: Kom, så kommer han, och säger jag till min tjänare: Gör det här, så gör han det." Jesus blev förvånad och sade till dem som följde honom: "Sannerligen, inte hos någon i Israel har jag funnit en så stark tro. Jag säger er att många skall komma från öster och väster och ligga till bords med Abraham och Isak och Jakob i himmelriket. Men rikets egna barn skall kastas ut i mörkret utanför. Där skall man gråta och skära tänder." Och till officeren sade Jesus: "Gå. Du trodde och det skall ske." Och i det ögonblicket blev pojken frisk.

Andra årgången

Första läsningen

Jes. 30:18–21

Nu väntar Herren på att få visa er nåd, nu vill han uppenbara sin höghet genom att förbarma sig över er. Ty Herren är en rättvis Gud, lyckliga de som sätter sitt hopp till honom! Sions folk, du som bor i Jerusalem, gråt inte mer. Han skall visa dig nåd när du ropar till honom, så snart han hör din bön skall han svara. Herren har låtit dig leva på svältkost, men nu skall du inte vänta förgäves på höstregnet mer. – Nej, du skall rikta blicken mot dina lärare och

lyssna på dina vägvisare som säger: "Här är vägen, följ den!" när ni vill vika av åt höger eller vänster.

eller

2 Kung. 5:1-15

Naaman, den arameiske kungens överbefälhavare, hade stort inflytande hos sin herre och var högt ansedd, eftersom det var genom honom som Herren hade gjort arameerna segerrika. Men han led av spetälska. Under ett härjningståg hade arameerna tagit en liten flicka från Israel som fånge. Hon kom i tjänst hos Naamans hustru, och en dag sade hon till sin matmor: "Om min husbonde bara kunde komma till profeten i Samaria! Då skulle han bli botad från sin spetälska." Naaman gick till sin herre och berättade vad den israelitiska flickan hade sagt. "Far du dit", sade arameerkungen, "jag skall skicka med dig ett brev till Israels kung." Naaman gav sig i väg och tog med tio talenter silver och 6 000 siklar guld och dessutom tio högtidsdräkter. Han överlämnade brevet till kungen av Israel, och där stod: "Med detta brev sänder jag min tjänare Naaman till dig, för att du skall bota honom från hans spetälska." När kungen hade läst brevet rev han sönder sina kläder och ropade: "Är jag då en gud, med makt över liv och död, eftersom han skickar till mig en spetälsk och begär att jag skall bota honom? Ni märker hur han söker sak med mig."

Gudsmannen Elisha fick veta att Israels kung hade rivit sönder sina kläder, och han sände då bud och frågade kungen: "Varför river du sönder dina kläder? Låt mannen komma till mig, så skall han inse att det finns en profet i Israel." Och Naaman kom med sina hästar och vagnar och stannade vid Elishas port. Elisha skickade ut en man till honom med denna uppmaning: "Far ner till Jordan och bada sju gånger i floden, så skall din hud läkas och du bli renad." Men Naaman gick därifrån i

vredesmod och sade: "Jag hade trott att han skulle komma ut själv och stå där och ropa till Herren, sin Gud, och föra handen fram och tillbaka över det sjuka stället och så bota min spetälska. Är inte Amana och Parpar, floderna i Damaskus, bättre än alla Israels vattendrag? Kunde jag inte lika väl bada där och bli renad?" Förbittrad vände han sig om och gick. Men hans följeslagare kom fram och talade med honom. "Fader", sade de, "om det hade varit något svårt profeten begärt av dig, nog hade du gjort det då? Desto större anledning när han bara vill att du skall bada dig för att bli renad."

Naaman for då ner och doppade sig sju gånger i Jordan, som gudsmannen hade sagt. Då läktes hans hud och blev som ett barns, och han var ren. Han vände tillbaka till gudsmannen med hela sitt följe, gick fram till honom och sade: "Nu vet jag att det inte finns någon gud på hela jorden utom i Israel. Jag ber dig ta emot en gåva av din tjänare."

Andra läsningen

Hebr. 11:1-10

Tron är grunden för det vi hoppas på; den ger oss visshet om det vi inte kan se. För sin tro fick fäderna Guds vittnesbörd. I tro förstår vi att världen har formats genom ett ord från Gud och att det vi ser inte har blivit till ur något synligt.

I tro bar Abel fram ett bättre offer åt Gud än Kain och fick vittnesbördet att han var rättfärdig – Gud vittnade själv om hans offer – och tack vare tron talar han ännu, fast han blev dräpt. I tro togs Henok härifrån så att han inte behövde se döden. *Man fann honom inte mer, ty Gud hade tagit honom härifrån.* Dessförinnan fick han vittnesbördet att *han hade funnit nåd hos Gud.* Utan tro kan ingen finna nåd hos honom. Ty den som vill nalkas Gud måste tro att han finns och att han lönar dem som sö-

ker honom. I tro byggde Noa, uppfylld av helig fruktan, en ark för att rädda de sina, sedan han hade fått en uppenbarelse om det som ännu inte kunde ses. Därmed blev han till en dom över världen och fick själv del i den rättfärdighet som kommer av tro.

I tro lydde Abraham när han blev kallad. Han drog bort till ett land som skulle bli hans, och han drog bort utan att veta vart han skulle komma. I tro slog han sig ner i det utlovade landet som i ett främmande land och bodde i tält liksom Isak och Jakob, som hade fått del i samma löfte. Ty han väntade på den stad med fast grund som Gud själv har planlagt och byggt.

Evangelium

Joh. 4:39–42

Många samarier från den staden hade kommit till tro på Jesus genom kvinnans ord när hon försäkrade: ”Han har sagt mig allt som jag har gjort.” När samarierna kom till honom bad de honom stanna hos dem, och han stannade där två dagar. Många fler kom till tro genom hans egna ord, och de sade till kvinnan: ”Nu är det inte längre vad du har sagt som får oss att tro. Vi har själva hört honom och vet att han verkligen är världens frälsare.”

Tredje årgången

Första läsningen

5 Mos. 32:36–39

Herren skaffar rätt åt sitt folk och förbarmar sig över sina tjänare, då han ser att de inte orkar mer, att det är ute med hög som låg. Då frågar han: ”Var är deras gudar, klippan som var deras tillflykt, de som åt fett vid deras slaktoffer och drack vinet vid deras dryckesoffer?”

Må de gripa in och hjälpa er, låt dem ge er skydd!
Vet att jag är Gud, jag och ingen annan.
Det är jag som ger död och liv, jag som sårar och läker, ingen kan rycka något ur min hand.”

Andra läsningen

2 Kor. 1:3–7

Välsignad är vår herre Jesu Kristi Gud och fader, barmhärtighetens fader och all trösts Gud. Han tröstar oss i alla våra svårigheter, så att vi med den tröst vi själva får av Gud kan trösta var och en som har det svårt. Ty liksom vi har fått en riklig del av Kristi lidanden får vi också riklig tröst genom Kristus. Har vi det svårt är det för er tröst och frälsning. Blir vi tröstade är det för att ni skall få den tröst som hjälper er att bära samma lidanden som vi själva. Vi har ett fast hopp när det gäller er; vi vet att liksom ni delar lidandena med oss, delar ni också trösten.

Evangelium

Mark. 1:29–39

Från synagogan gick de hem till Simon och Andreas tillsammans med Jakob och Johannes. Simons svärmor låg i feber, och det sade de genast till Jesus. Han gick fram till henne, tog hennes hand och reste henne upp. Och febern lämnade henne, och hon passade upp dem. På kvällen, efter solnedgången, kom man till honom med alla sjuka och besatta. Hela staden hade samlats utanför dörren. Och han botade många som led av olika sjukdomar och drev ut många demoner, och han förbjöd dem att tala, eftersom de visste vem han var.

Tidigt nästa morgon, medan det ännu var mörkt, gav han sig av därifrån och gick bort till en enslig plats, och där bad han. Simon och de andra skyndade efter honom, och när de hade funnit honom sade de: "Alla söker efter dig." Han svarade: "Låt oss gå åt ett annat håll, till byarna här omkring, så att jag kan predika där också. Det är därför jag har gått ut." Och han gick och predikade i synagogorna i hela Galileen och drev ut demonerna.

Dagens bön

1.

Helige Fader,
du vill att alla människor
skall leva i din sanning.
Tack för din kärlek.
Hjälp oss att föra ditt förnyande
evangelium vidare,
så att du får skapa sanna människor
av allt ditt folk.
Hör oss för Jesu Kristi skull.

2.

Gud, i dag tänker vi på
vad det innebär att tro.
Dagarna ljusnar utanför vårt fönster,
luften är klar.
Här vill vi vara stilla en stund:
andas och tro.
Gud, i dig lever vi och finns till.
Stilla våra tankar. Gör vår tro klar,
som luften utanför vårt fönster.

3.

Fader, ibland är det svårt att tro.
Inför dig står vi både vetande och ovetande
men anar ett ljus som aldrig dör.
Tack för att du för oss är som en dag
utan kväll,
som en sol utan nedgång.
Tack för att du låter dig finnas.
Tack för att vår tro i dig har funnit
det som ingen människa har anat.

Gör oss så stilla
att vår tro kan vila i dig.
Fader, ge oss livet och ljuset,
ge oss en levande tro.

4.

Jesus Kristus, vår Frälsare,
i dag minns vi den far
som kom till dig med sin oro.
Hans pojke var sjuk
och han bad om din hjälp.
Tack för att också vi får komma till dig
med vår nöd.
Vår tro är så svag, men vi kommer ändå.
Herre, tack för att du bryr dig om oss.
Herre, hör vår bön.